

David volgens Dita

Hoe verstreek de dag. Wanneer spraken we over koning David, hoe kwamen we op hem? Weet je het nog? Op zaterdagavond bij Gigi Ben Gal in de Malchettstraat. Je trok me van het feestje naar het balkon, voor het raam aan de overkant poetste een gespierde man in een hemd eenzaam zijn bril tegen het licht, zette hem op, zag ons naar hem kijken en sloot de luiken. En toen vertelde je mij, vanwege hem, wat je aantrok in een man: een soort Charles

Aznavour, Jevgeni Jevtoesjenko.

Zo kwam je ook op koning David. Je vond het aantrekkelijk als hij een gulzige kant had en een kwajongenskant en ook een dwaze kant. En verder liet je me vanaf het balkon nog zien hoe haveloos en sexy deze stad was, Tel Aviv.

Je ziet geen zonsondergang, geen ster, je ziet hoe het pleisterwerk afbladdert door adrenaline, zweet- en diesellucht een vermoeide stad die niet wil slapen aan het eind van de dag wil uitgaan wil dat het gebeurt en wil dat het ophoudt en nog meer wil. Maar David, zei je, was dertig jaar koning in Jeruzalem de orthodoxe stad van David die hij niet kon uitstaan en zij kon hem niet uitstaan met zijn gehuppel en gedans en al zijn fratsen. Hij had beter koning kunnen zijn in Tel Aviv, door de stad kunnen lopen als reservegeneraal. Die zowel een beroofde vader is als een bekend versierder, een rijke flierefluiter en een koning die componeert en poëzie schrijft en soms in gezelschap lieflijke lofzangen laat horen en vervolgens naar de pub gaat, om te drinken met jongeren en bewonderaasters.

